

CEL

El prat, de l'arròs a les depuradores

El diumenge 24, des del pàrquing de la platja de Son Bou vam resseguir la part interior de la platja pel caminet de les dunes, des d'on vam poder gaudir de les vistes del prat. Allà es van explicar els problemes d'aquest estiu, amb els tancaments de la platja per contaminació, l'emplaçament de les depuradores, la topografia del prat, que fa que siguin com a dos prats en un (com una teulada amb dos vessants), i l'estat de la vegetació, fent esment dels motius del decaïment de la zona llevantina. Després de contemplar la penosa falta d'arena a la platja, vam arribar a la mitgera de Talis, on hi ha la «mina vella», una sortida subterrània per abocar l'excés d'aigua del prat a la mar, avui en dia esfondrada i col·lapsada. Així mateix, es va comprovar l'acumulació dels pals que delimitaven les dunes, arrabassats pels temporals i mai restituïts al seu lloc. Quan vam arribar a la «mina nova», també col·lapsada per mates i pedregam, es va explicar què és una «mina»: un sistema de comportes per regular la sortida de l'aigua de l'època del conreu d'arròs. Es

va comentar la proposta del CEL per a les depuradores que aboquen al prat (Sant Jaume, Torre-solí i es Migjorn): unificar els abocaments de St. Jaume i Torre-solí, per impulsió de les aigües depurades fins a la depuradora de Son Bou.

Quan vam ser al pas del torrent pel Camí de Cavalls, inundat com sempre, ens van explicar sobre les persones que impulsaren el conreu d'arròs. Ens van parlar del cicle de la planta, de les èpoques de sembra i recol·lecció, i de les feines feixugues per sembrar, mantenir, recollir i batre'l a l'era. Una «feinota».

Després de recórrer una part del barranc de Son Boter, vam arribar a les antigues cases del lloc, avui en ruïnes, on ens van parlar dels molins d'aigua que hi ha, dels seus usos i de com treballaven.

Finalment, pels carrers de la urbanització que voregen el prat i passen per les depuradores, vam arribar de nou al pàrquing.

